

Barnebøker for Norge

barnebøker.no

Marozbe / Magozwe

Skrevet av: Lesley Koyi

Illustrert av: Wiehan de Jager

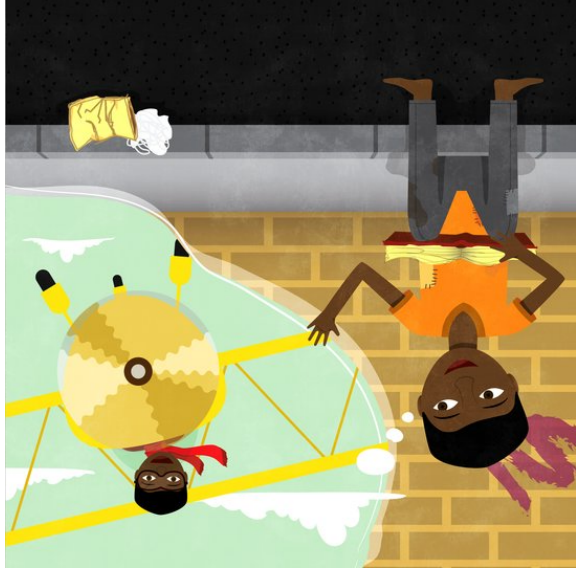
Oversatt av: Nataliya Tyshchuk (uk), Espen Stranger-Johannessen, Martine Rørstad Sand (nn)

Denne fortellingen kommer fra African Storybook (africanstorybook.org) og er videreformidlet av Barnebøker for Norge (barnebøker.no), som tilbyr barnebøker på mange språk som snakkes i Norge.

Dette verket er lisensiert under en Creative Commons

[Nångivelse 4.0 Internasjonal Lisens.](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/deed.no)

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/deed.no>

Marozbe

Magozwe

Lesley Koyi

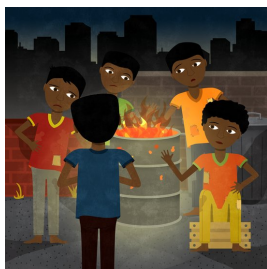
Wiehan de Jager

Nataliya Tyshchuk

ukrainsk / nynorsk

|| nivå 5

У великому місті Найробі, далеко від безтурботного життя жила група безпритульних хлопчиків. Вони раділи кожному дню. Щоранку хлопці згортали з холодного бетону матраци, на яких вони спали вночі. Щоб зігрітися, вони палили сміття. Наймолодшим у групі був Магозве.

...

I den travle byen Nairobi, langt frå det trygge livet heime, budde det ein gjeng heimlause gutar. Dei tok kvar dag akkurat som han kom. Ein morgon pakka gutane saman mattene sine etter at dei hadde sove på det kalde fortauet. For å fordriva kulda laga dei eit bål av søppel. Ein av gutane i gjengen var Magozwe. Han var den yngste.

Батьки Марозве померли, коли йому було лише п'ять років. Дядько Марозве забрав його до себе, але не піклувався про свого племінника. Він порано годував хлопця і примушував його до важкої роботи.

...

Дå Magozwe sine foreldre døydde, var han berre fem år. Han drog for å bu med onkelen sin. Denne mannen brydde seg ikkje om barnet. Han gav ikkje Magozwe nok mat. Han tvinga guten til å jobba hardt.

Якщо Магозве нарікав або запитував про щось свого дядька, то він бив хлопця. Одного разу Магозве сказав дядькові, що хотів би ходити до школи. Дядько знову побив його і сказав: "Ти недостатньо розумний, щоб вчитися". Після трьох років такого ставлення до себе, Магозве утік від свого дядька і почав жити на вулиці.

...

Viss Magozwe klaga eller stilte spørsmål, slo onkelen hans han. Når Magozwe spurde om han kunne gå på skulen, slo onkelen hans han og sa: «Du er for dum til å læra noko som helst.» Etter tre år med denne behandlinga rømde Magozwe frå onkelen sin. Han byrja å bu på gata.

Одного дня Магозве сидів на подвір'ї коло хати із зеленим дахом і читав книжку. Томас підійшов до нього і запитав: "Про що ця книжка?" "Ця книжка про хлопчика, який став учителем", - відповів Магозве. "А як звати цього хлопчика?" - запитав Томас. "Його звати Магозве", - посміхнувся у відповідь хлопець.

...

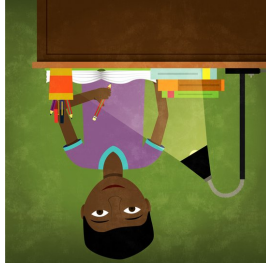
Magozwe sat på tunet ved huset med det grønne taket og las ei barnebok frå skulen. Thomas kom og sat seg ved sida av han. «Kva handlar forteljinga om?» spurde Thomas. «Ho handlar om ein gut som vert lærar», svara Magozwe. «Kva heiter guten?» spurde Thomas. «Han heiter Magozwe», svara Magozwe med eit smil.

Життя на вулиці було складним, адже хлопцям було важко діставати їжу. Бувало так, що їх арештовували, а інколи навіть били. Коли діти хворіли, про них ніхто не піклувався. Хлопці жили на ті гроші, які вони жєбрали або заробляли, продаючи пластик та інші речі. Життя ставало ще важчим через бійки з бандами, які хотіли контролювати певні частини міста.

...

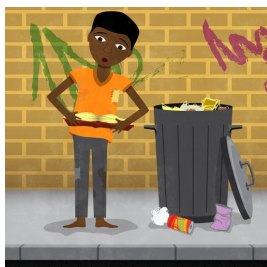
Livet på gata var vanskelig, og dei fleste gutane sleit kvar dag berre for å finna mat. Nokre gonger vart dei arrestert, andre gonger vart dei slått. Når dei vart sjuke, var det ingen som kunne hjelpe dei. Gjengen var avhengig av dei få pengane dei fekk frå å tigga og frå å selja plast og anna til resirkulering. Livet var endå vanskelegare på grunn av slásskampar med rivaliserande gjengar som ville ha kontroll over delar av byen.

Магозве почав ходити до школи, але йому було важко. Йому потрібно було надолужувати багато пропушеного. Інколи він був готовий відступити від своєї мети, але згадував історію про пілота і футболіста. Як і вони, Магозве не здавався.

...

Magozwe byrja på skulen, og det var vanskelig. Han hadde mykje å ta att. Av og til ville han gje opp. Men han tenkte på piloten og fotballspelaren i barnebøkene. Som dei gav han han ikkje opp.

Одного дня Магозве порпався у смітнику і знайшов стару обшарпану книжку. Хлопець витер з неї бруд і поклав собі у мішок. З того часу Магозве щодня витягав книжку і дивився на малюнки. На жаль, він не вмів читати.

...

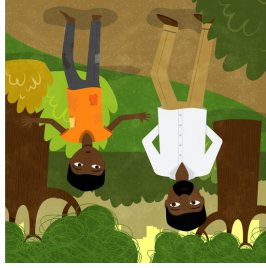
Ein dag medan Magozwe leitte i nokre søppelbøtter, fann han ei gammal fillete barnebok. Han fjerna møkka frå ho og la den i sekken sin. Kvar påfølgjande dag tok han ut boka og såg på bileta. Han visste ikkje korleis han skulle lesa orda.

Отож, Магозве поселився у будинку із зеленим дахом. З ним у кімнаті жило ще двоє хлопців. Усього у будинку жило десятеро дітей разом із тіткою Сіссі, її чоловіком, трьома собаками, котом і старою козою.

...

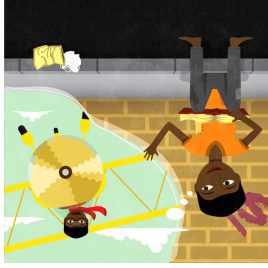
Dermed flytta Magozwe inn i eit rom i eit hus med grønt tak. Han delte rommet med to andre gutar. Til saman var det ti born som budde i det huset. Saman med tanta Cissy og mannen hennar, tre hundar, ein katt og ei gammal geit.

Марозве розказав Томасові про свої побоювання. З часом чоловік переконав хлопця в тому, що на новому місці йому буде краще.

...

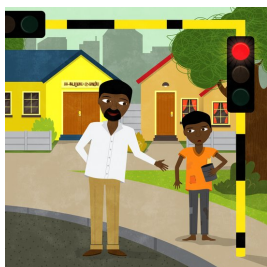
Нан snakka om det han var redd for med Thomas. Med tida forsikra mannen guten om at livet kunne verta betre på den nye staden.

З малюнків Марозве зрозумів, що книжка була про хлопця, який виріс і став пілотом. Він також почав мріяти про те, щоб стати пілотом. Інколи Марозве уявляв себе хлопчиком із книжки.

...

Bileta fortalde Marozve forteljinga om ein gut som voks opp til å verta pilot. Marozve brukte å dagdrøyma om å verta pilot. Nokre gonger innbite han seg at han var guten i forteljinga.

Одного разу він жебракував біля дороги. Надворі було холодно. До нього підійшов якийсь чоловік і привітався. "Мене звати Томас. Я працюю недалеко звідси. Там ти зможеш поїсти чогось теплого", - сказав чоловік. Він вказав на жовтий будинок із синім дахом. "Сподіваюся, там ти зможеш щось поїсти", - сказав чоловік. Магозве подивився на чоловіка, а потім на будинок. "Можливо іншим разом", - сказав він і пішов собі.

...

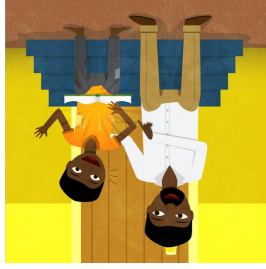
Det var kaldt og Magozwe stod langs vegen og tagg. Ein mann gjekk bort til han. «Hei, eg heiter Thomas. Eg bur i nærleiken, på ein stad der du kan få deg noko å eta», sa han og peikte på eit gult hus med blått tak. «Eg håpar du dreg dit for å få deg litt mat?» spurde han. Magozwe såg på han, og deretter på huset. «Kanskje», sa han og gjekk.

Магозве почав думати про те місце і про школу. Може його дядько був правий, коли казав, що Магозве занадто дурний, щоб вчитися? А що як там, у новому місці, його знову битимуть? Хлопцеві стало страшно. "Може краще залишитися жити на вулиці?" - подумав хлопець.

...

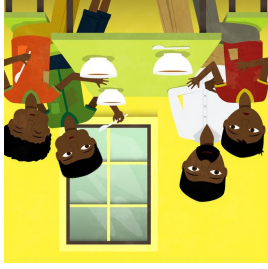
Magozwe tenkte på denne nye staden og på å gå på skulen. Kva om onkelen hans hadde rett, og han var for dum til å læra noko? Kva om dei slo han på denne nye staden? Han var redd. «Kanskje det er betre å bu på gata», tenkte han.

Коли Маргове виповнилося десять років, Томас подарував йому нову книжку. Це була історія про сільського хлопчика, який став відомим футболістом. Томас перечитував Маргове цю історію багато разів. Одного разу він сказав хлопцеві: "Я думаю, тобі потрібно йти до школи, щоб навчитися читати. Цю на це скажеш?" Томас також сказав, що він знає таке місце, де діти можуть жити і вчитися.

...

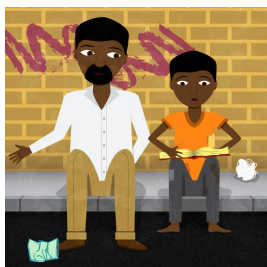
Omkring Magozwes tiande fødselsdag gav Thomas han ei ny barnebok. Det var fortellinga om ein landsbygut som voks opp til å verta ein berømt fotballspelar. Thomas las den fortellinga for Magozwe mange gonger, heilt til han ein dag sa: «Eg synest det er på tide at du går på skulen og lærer å lesa. Kva synest du?» Thomas forklarte at han visste om ein stad der born kunne bu og gå på skule.

Бездомні хлопці звикли до Томаса, який навідував їх вже декілька місяців поспіль. Він любив говорити з людьми, особливо з безпритульними. Він слухав їхні життєві історії. Томас був завжди поважний, терплячий і ввічливий. Дехто з хлопців почав ходити на обід до жовто-синього будинку.

...

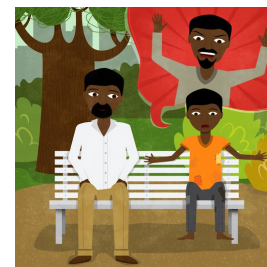
I månadene som følgde vart dei heimause gutane vande til å sjå Thomas. Han likte å snakka med folk, spesielt dei som budde på gata. Thomas høyrde på fortellingar om liva til folk. Han var seriøs og tolmodig, aldri trekk eller respektlaus. Nokon av gutane byrja å dra til det gule og blå huset for å få mat midt på dagen.

Якось Магозве сидів на тротуарі і розглядав малюнки у своїй книжці. Томас підійшов до нього і сів поруч. “Про що ця книжка?” - запитав він. “Ця книжка про хлопчика, який став пілотом”, - відповів Магозве. “Як звати того хлопця?” - запитав Томас. “Я не знаю, бо не вмію читати”, - тихо сказав Магозве.

...

Magozwe sat på fortauet og kika i biletboka då Thomas kom og sette seg ved sida av han. «Kva handlar forteljinga om?» spurde Thomas. «Ho handlar om ein gut som vert pilot», svara Magozwe. «Kva heiter guten?» spurde Thomas. «Eg veit ikkje, eg kan ikkje lesa», svara Magozwe lågt.

Коли вони знову зустрілись, Магозве розказав Томасові свою власну історію. Він розповів про свого дядька і про те, як він утік від нього. Томас багато не говорив і ніколи не давав Магозве ніяких порад, але завжди дуже уважно слухав. Інколи вони говорили під час обіду у будинку із синім дахом.

...

Då dei møttest, byrja Magozwe å fortelja si eiga historie til Thomas. Det var historia om onkel hans og kvifor han rømde heimanfrå. Thomas snakka ikkje mykje, og han sa ikkje til Magozwe kva han skulle gjera, men han lytta alltid oppmerksomt. Nokre gonger snakka dei saman medan dei åt i det gule huset med det blå taket.